

ימי עיון בתנ"ך ומחשבת ישראל

Yemei Iyun On Bible and Jewish Thought

SPONSORED BY

ישיבת חובבי תורה
YCT Rabbinical School

IN COOPERATION WITH

Beit Morasha of Jerusalem, Center for Modern Torah Leadership,
David Cardozo Academy, Lookstein Center for Jewish Education,
MATAN, RAMAZ, Yeshivat Hamivtar, and Yeshivat Maale Gilboa

Sunday, June **29**, 2008
1:00pm–9:00pm

Monday, June **30**, 2008
9:30am–5:30pm

Tuesday, July **1**, 2008
9:00am–3:00pm

כו' סיון – כח' סיון תשס"ח

at the Ramaz Upper School | 60 East 78th Street, New York City

16 The Two Women
of Mishlei
R. ERIC LEVY

ישע' ב:ז ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא:

(ג:ג) ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטונות נטונות גרון ומשקרות עינים הלוד וטפף תלכנה וברגליהם תעכסנה: ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתהו יערה: ביום ההוא יסיד אדני את תפארת העכסים והשבסים והשהרנים: הנטפות והשירות והרעלות: הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש והלחשים: הטבעות ונזמי האף: המחלצות והמעטפות והמטפחות והחרוטים: והגלנים והסדנים והצניפות והרדדים: והיה תחת בשם מק יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק פי-תחת לפי: מתיך בחרב יפלו וגבורתך במלחמה: ואנו ואבול פתחיה ונקתה לארץ תשב: (ד:א) והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו:

משלי ה-א

בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט-אזנה:

לשמר מזמזמות ודעת שפתיה ינצרו:

כי נפת תטפנה שפתי ורה וחלק משמן חכה:

ואחריה מרה בלענה חדה כחרב פיות:

רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמוכו:

ארח חיים פן-תפליס נעו מעגלתיה לא תדע:

שיר' ד

מה-יפוי דדיך אחתי כלה

מה-טבו דדיך מין

ורח שמנה מכל-בשמים:

נפת תטפנה שפתותיה כלה

דבש וחלב תחת לשונה

ורח שלמותיה פריח לבנון:

פרק ו

נצר בני מענת אביך ואל-תטש תורת אמה:

קשרם על-לבך תמיד ענדם על-גרורתך:

בהתהלכה תנחה אמה בשכבוד תשמר עליך והקצות היא תשיחך:

כי גר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר:

לשמר ממשלת רע מחללת לשון נכריה:

אל-תחמד יפה בלבבך ואל-תקח בעפעפיה:

כי בעד-אשה זונה עד-כפר לחם ואשת איש נפש יקרה תצוד:

פרק ז

בני שמר אמרי ומצותי תעפן אתך:

שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך:

קשרם על-אזבעתיך כתבם על-לוח לבך:

...

לשמר ממשלה זרה מנכריה אמריה החליקה:

...

עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד:

בנשף-בערב יז- באישון לילה ואפלה:

פרק ט

אשת כסילות המיה פתיות ובל-ידעה מה:

ושבה לפתח ביתה על-כסא מלמי קרת:

לקרא לעברי-דרך המישרים ארחותם:

מי-פתי יקר הנה וחסר-לב ואמרה לו:

מים-גזובים ימתקו ולחם סתרים ינעם:

ולא-ידע כי-רפאים שם בעמקי שאול קראיה:

פרק ו

נֶצַח בְּנֵי מִצְרַיִם אָבִיךָ וְאֵל-תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אִמְךָ:

קִשְׁרָם עַל-לִבְךָ תָּמִיד עֲנֹדָם עַל-גְּרִגְלֹתֶיךָ:

בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ וְהִקְיָצוֹת הִיא תִּשְׁיַחֲךָ:

כִּי גַר מִצְוֶה וְתוֹרָה אֹר וְדַרְךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר:

לְשִׁמְרֶךָ מֵאִשֶׁת רָע מִחֻלְקֵת לְשׁוֹן נִכְרֶיךָ:

אֵל-תַּחְמוֹד יִפְיָה בְּלִבְּךָ וְאֵל-תִּקְחֶךָ בְּעַפְעַפֶּיךָ:

כִּי בְעַד-אִשָּׁה זוֹנָה עַד-כִּפּוּר לָחֵם וְאִשֶׁת אִישׁ נִפְשׁ יִקְרָה תְּצוּד: פ

הַיַּחֲתֶה אִישׁ אִישׁ בְּחִיקוֹ וּבִגְדָיו לֹא תִשְׁרַפְּנָה:

אִם-יִהְיֶה אִישׁ עַל-הַגָּחִלִים וְרָגְלָיו לֹא תִכְוֶינָה:

כִּן הִבָּא אֶל-אִשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא יִנְקָה כָּל-הַנִּגַּע בָּהּ:

לֹא-יִבְזוּוּ לַגֹּבֵב כִּי יִגְנוֹב לְמִלֵּא נִפְשׁוֹ כִּי יִרְעֵב:

וְנִמְצָא יְשׁוּלִים שִׁבְעָתַיִם אֶת-כָּל-הוֹן בֵּיתוֹ יִתֵּן:

נִאֲרָ אִשָּׁה חֶסֶר-לֵב מִשְׁחִית נִפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָה:

נִגַע-וְקָלוֹן יִמְצָא וְחָרַפְתּוֹ לֹא תִמַּחֶה:

כִּי-קִנְיָאָה חֶמֶת-גָּבֵר וְלֹא-יִחְמוֹל בְּיוֹם נָקָם:

לֹא-יִשָּׂא פָנָיו כָּל-כֹּפֵר וְלֹא-יֵאבֶה כִּי תִרְבֶּה-שׁוֹחַד:

פרק ב

בני אדם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך: להקטיב לחכמה
אונק תטה לבך לתבונה: כי אם לבנה תקרא לתבונה תתן
קולך: אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה: אז תבין
דעת יהוה ודעת אלהים תמצא: כי יהוה יתן חכמה מפיו
דעת ותבונה: וצפן וצפן לישרים תושגה מן להלכי תם:
לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר: אז תבין צדק
ומשפט ומישרים כל מעגל טוב:

להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות: העובים ארחות אשר ללכת
בדרכי חשד: השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע: אשר ארחתיהם עקשים
ונלוצים במעגלותם:

להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: העובת אלוף נעוריה ואת ברית
אלהיה שכחה: כי שחה אל מות ביתה ואל דפאים מעגלתייה: כל באיה לא
ישובן ולא ישיגו ארחות חיים:

למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר: כי ישרים ישכנו ארץ
אתמימים יתרו בה: ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו סמנה:

רש"י: (טז) **מאשה זרה - מכנסייה של אפיקורסות**, והיא המינות. ולא יתכן לומר,
שלא דבר אלא על המנאפת ממש, כי מה שבחה של תורה שאמר כאן **להצילך**
מאשה זרה ולא מעבירה אחרת? אלא זו מינות, שהוא פריקת עול של כל המצות.

אבן עזרא: (טז) **להצילך** - פירושו כי כאשר התבונה תנצרכה מאיש רע כן תצילך
מאשה רעה ונכריה בעבור שלא למדו מעשה הטוב כאילו הם מזרע זר ונכרי:
(יז) **ברית אלהיה - כי הנשים נכנסות עם האנשים בברית השם** שלא יבגוד ואיש
באשתו והיא בגדה בזרותה, פ"א שם שמו ביניהם ואם הוסר מהם נות' אש ואש:

פרק ו

נִצַּר בְּנֵי מַעֲוֵת אֲבִיךָ וְאֵל-תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אֱמֶךָ:
קִשְׁרָם עַל-לִבְּךָ תִּמְדַּע עַנְדָּם עַל-גְּרָגְלֶיךָ:
בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עַלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הֵיא תְּשִׁיחֶךָ:
כִּי גַר מַעֲוָה וְתוֹרָה אִוֵּר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר:
לְשִׁמְרֶךָ מֵאִשֶׁת רַע מִחֻלְקַת לְשׁוֹן נְכָרִיהָ:
אֵל-תִּחְמַד יָפִיָּה בְּלִבְּךָ וְאֵל-תִּקְחֶךָ בְּעַפְעָפֶיהָ:
כִּי בַעַד-אִשָּׁה זֹנֶה עַד-כֹּפֵר לֶחֶם וְאִשֶׁת אִישׁ נִפְשׁ יִקְרָה תְּצוּד:

רש"י (כד) לשמוך מאשת רע - התורה תשמרך

מאשה של מנהג רע, ועל כרחך לא דבר שלמה אשה רעה, אלא כנגד עבודת גלולים שהיא שקולה כנגד הכל. שאם תאמר: אשה זונה ממש, וכי כל שכרה ושבחה של תורה ששומרת מן הזונה לבדה! אלא על כרחך זו עבודת גלולים, שהיא חמורה כנגד הכל.

משלי ה-ז

בְּנֵי לַחֲכָמַי הַקְּשִׁיבָה לְתַבּוּנָתִי הֵט-אֲזַנְךָ:
לְשִׁמּוֹר מִזְמוֹת וְדַעַת שְׁפָתֶיךָ יִנְצְרוּ:
כִּי נֶפֶת תִּטְפְּנָה שְׁפָתַי זָרָה וְחֶלֶק מִשְׁמֵן חֶבְיָה:
וְאַחֲרֶיהָ מָרָה כְּלַעֲנָה חֲדָה פָּחַרְבַּב פִּיֹּת:
רַגְלֶיהָ יִרְדּוּת מוֹת שְׂאוּל צַעְדֶיהָ יִתְמַכּוּ:
אֶרֶח חַיִּים בֶּן-תְּפִלֵּס נַעֲוֵי מַעְגְלֹתֶיהָ לֹא תִדַע:

(ג) כי נופת

רש"י תטופנה - לשון מתוק וראה מש' כד, יג.

שפתי אזה - אפיקורסות.

פרק ז

בני שְׂמֹר אִמְרֵי וּמִצְוֹתַי תִּצְפּוּן אִתְּךָ:

שְׂמֹר מִצְוֹתַי וְחַיֵּה וְתוֹרַתִי כְּאִישׁוֹן עֵינֶיךָ:

קִשְׂרָם עַל-אֶצְבְּעֹתֶיךָ כְּתָבָם עַל-לֹחַ לִבְךָ:

אָמַר לְחַכְמָה אֲחֹתִי אַתְּ וּמִדַּע לְבִינָה תִקְרָא:

לְשֹׁרֶךָ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנְּכֹרֶתָה אִמְרֵיהָ הַחֲלִיקָה:

כִּי בַחֲלוֹן בֵּיתִי בְעַד אֲשַׁנְּבִי נִשְׁקָפְתִּי:

וְאָרָא בַּפֶּתָאִים אֲבִינָה בְּבָנִים גָּעַר חֶסֶר-לֵב:

עָבַר בְּשׂוֹק אֶעֱלֶה פִּנְיָה וְדַרְךְ בֵּיתָה יֵצֵעַד:

בְּנִשְׁף-בְּעָרֵב זֹם בְּאִישׁוֹן לַיְלָה וְאִפְלָה:

וְהִנֵּה אִשָּׁה לִקְרָאתוֹ שֵׁית זֹזְנָה וְנִעַרְתַּ לֵּב:

הַמִּקְוָה הִיא וְסִרְרַת בְּבֵיתָה לֹא-יִשְׁכְּנוּ רַגְלֶיהָ:

פַּעַם בַּחוּץ פַּעַם בְּרַחֲבוֹת וְאֶעֱלֶה כָּל-פִּנְיָה תִאָּרֵב:

וְהַחֲזִיקָה בּוֹ וְנִשְׁקָה לוֹ הַעֵזָה כְּנִיָּה וְתֹאמַר לוֹ:

זָבְתִי שְׁלָמִים עָלַי הַיּוֹם שְׁלָמַתִּי נִדְרֵי:

עַל-כֵּן יֵצְאֵתִי לִקְרָאתְךָ לְשַׁחַר כְּנִיָּה וְאִמְצָאֶךָ:

מְרַבְּדִים רַבְּדֹתַי עֲרֵשֵׁי חֲטָבוֹת אֶטוֹן מִצְרָיִם:

גִּפְתִּי מִשְׁכַּבִּי מִרְ אֲהֵלִים וְקִנְמֹן:

לֵבָה נִרְנָה רַדִּים עַד-הַבְּקָר נִתְעַלְסָה בְּאֶהָבִים:

כִּי אִזֹּן הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ הָלַךְ בְּדַרְךְ מִרְחֹק:

צָרוּר-הַפֶּסֶף לָקַח בְּיָדוֹ לְיֹזֵם הַפֶּסֶא יָבֵא בֵיתוֹ:

הִטְתּוֹ בְּרַב לִקְחָה בַחֲלָק שְׁפָתֶיהָ תְּדַיַּחְנוּ:

הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ פֶּתָאִים כְּשׂוֹר אֶל-טֶבַח יָבֵא

וְכַעֲכֹס אֶל-מוֹסֵר אוֹיֵל:

עַד יִפְלַח חֵץ כְּבִדּוֹ כְּמִהַר צַפּוֹר אֶל-פֶּחַ

וְלֹא-יָדַע כִּי-בִנְפִשׁוֹ הוּא:

וְעַתָּה בָּנִים שָׁמְעוּ-לִי וְהִקְשִׁיבוּ לְאִמְרֵי-כִּי:

אֶל-יִשְׁטֹ אֶל-דַּרְכֶּיהָ לִבְךָ אֶל-חֲתַע בְּנִתִּיבוֹתֶיהָ:

כִּי-רַבִּים חֲלָלִים הִפְלִיָּה וְעֵצָמִים כָּל-הַרְגִּיָּה:

רש"י ז

(י) **והנה אשה -**

כמישמעה. דבר אחר:

אחד מן אפיקורסים.

(יט) **כי אין האיש**

בביתו - ראיתם ישילק

הקדוש ברוך הוא

ישכינתו, וכל טוב נתן

לעובדי גילולים.

פרק א

חֲכָמוֹת בְּחוּץ תִּרְנָה בְּרַחֲבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ:

בְּרֹאשׁ הַמַּיִוֹת תִּקְרָא בִּפְתַחַי שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמַרְיָה תֹאמַר:

עַד-מָתִי פְתִיחַ תֵּאָהָבוּ פְתִי וְלֹאִים לְצוֹן חֲמַדּוֹ לָהֶם וְכִסְלִים יִשְׁנְאוּ-דַעַת:

תָּשׁוּבוּ לְתוֹכְחָתִי הִנֵּה אֲבִיעָה לָכֶם רוּחִי אֹדִיעָה דְבַרְי אֶתְכֶם:

יָעַן קָרָאתִי וְתִמְאַנּוּ נְטִיתִי יָדִי וְאִין מִקְשִׁיב:

וְתִפְרְעוּ כָל-עַצְתִּי וְתוֹכְחָתִי לֹא אֲבִיתֶם:

גַּם-אֲנִי בְּאִדְכֶם אֲשַׁחֵק אֲלֶעָג בָּבֶא פַחְדְּכֶם:

בָּבֶא כְּשׂוֹאָה כְּשׂוֹאָה פַחְדְּכֶם וְאִדְכֶם כְּסוּפָה יֵאָתֶה בָּבֶא עֲלֵיכֶם צָרָה וְצוּקָה:

אִז יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנֵנִי וְלֹא יִמְצְאוּנִי:

תַּחַת כִּי-שְׁנְאוּ דַעַת וַיִּרְאֵת יְהוָה לֹא בָחַרוּ:

לֹא-אָבוּ לְעַצְתִּי נֶאֱצוּ כָל-תוֹכְחָתִי:

וַיֹּאכְלוּ מִפְרֵי דְרָבָם וּמִמְעַצְתֵיהֶם יִשְׁבְּעוּ:

כִּי מְשׁוּבָת פְתִיחַ תִּהְרָגֶם וּשְׁלוֹת כְּסִילִים תֵּאבְדֶם:

וְשִׁמְעֵ לִי יִשְׁכֹּן-בְּטַח וְשִׁאֲנָן מִפַּחַד רָעָה:

פרק ח הלא-חכמה תקרא ותבונה תתן קולה: בראש-מלמים עלי-דרך בית נתיבות נצבה: ליד-שערים לפי-קרת מבוא פתחים תרונה: אליכם אישים אקרא וקולי אל-בני אדם: הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב:

פרק ט

חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה:

טבחה טבחה מסכה ינה אף ערכה שלחנה:

שלחה נערתי תקרא על-צפי **מלמי קרת:**

מי-פתי יסר הנה חסר-לב אמרה לו:

לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי:

עזבו פתאים וחיזו ואשרו בדרך בינה:

יסרו לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו:

אל-תוכח לץ פן-ישנאך הוכח לחכם ויאהבך:

תן לחכם ויחכם-עוד הודע לצדיק ויוסף לקח:

תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה:

כי-בי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים:

אם-חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא:

אשת פסילות המיה פתיות ובל-ידעה פיה:

וישבה לפתח ביתה על-כפא **מלמי קרת:**

לקרא לעברי-דרך המישורים ארחותם:

מי-פתי יסר הנה וחסר-לב ואמרה לו:

מים-גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם:

ולא-ידע כי-רפאים שם בעמקי שאל קראה:

Rashi and Avraham Ibn Ezra on Biblical Metaphor

רש"י, הקדמה לשיר השירים: " אחת דבר אלהים שתיים זו שמענו" - מקרא אחד יוצא לכמה טעמים (ראה סנה' לד, א), וסוף דבר אין לך מקרא יוצא מידי משמעו (ראה שבת סג, א). ואעפ"י שדברו הנביאים דבריהם בדוגמא, צריך ליישב הדוגמא על אופנה ועל סדרה, כמו שהמקראות סדורים זה אחר זה...

אין עזרא שיר השירים הקדמה

ואל תתמה בעבור שהמשיל כנסת ישראל לכלה והמקום דודה כי כן דרך הנביאים ישעיה אמר שירת דודי לכרמו ועוד כמשוש חתן על כלה יחזקאל אמר שדים נכוננו ושערך צמח ואת ערום ועריה ועוד אכסה ערותך ואעדך עדי וכל הפרשה כולה הושע אמר וארשתוך לי לעולם לך אהב אשה ובספר תהלות משכיל שיר ידידות וכתוב בו שמעי בת וראי והטי אזנך וחלילה חלילה להיות שיר השירים בדברי חשק כי אם על דרך משל ולולי גודל מעלתו לא נכתב בסוד כתבי הקדש ואין עליו מחלוקת כי הוא מטמא את הידים - ולהיותו בדרכיו תמים פירשתיו שלשה פעמים, בפעם ראשונה, אגלה כל מלה צפונה, ובפעם השנייה יהיה משפטו, על דרך פשוטו, ובפעם השלישית יהיה מפורש, על נתיבות המדרש :

רד"ק ה (ג) כי נפת תטפנה - אף על פי שבמישל הזה יש בו ענין אחר, אנחנו נפריש הדברים לפי פישטם. ואומר, כי הפסוק הזה חוזר למה שאמר למעלה "להצילך מאישה זרה" (מישי ב, טו). ודע: הרבה דברים באו במישל הזה, ישם ליפות המישל. ועתה נותן טעם לתועלת שתשיג מן החכמה; ואמר, כי צריך להישמר מן האישה הזרה, לפי שהיא בעלת המחישובות הרעות, כי היא עושה כמו שעושה הציד, שמישליך החטים אל העופות והרישת פרושה ללכדם (ראה פירושו למישי א, יז). ואמר כי **שפתי האישה הרעה**, שהיא **זרה** ממישי היושר, **תטפנה נפת**, כלומר: ימתקו אמריה יותר **מנפת** צופים (עי"פ תהי יט, יא). ועוד כפל הענין במלות ישונות, ואמר, כי **חכה חלק** יותר **משמן**, כי מדברת שפתי חלקות (עי"פ תהי יב, ד) ודברי נועם, ונישיקותיה נשיקות כזב, והיא עושה אותם להבעיר איש התשוקה בלב האנשים הנוטים אחריה.

(17:1) וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵעַן כִּי גָבְהוּ בָנוֹת צִיּוֹן וַתִּלְכְּנָה נְטוּנוֹת נְטוּנוֹת גָּלוֹן וּמִשְׁקָרוֹת עֵינַיִם הָלוֹךְ וְטָפַף תִּלְכְּנָה וּבְרַגְלֵיהֶם תַּעֲכַסְנָה: וְשִׁפַּח אֲדָנִי קִדְקִד בָּנוֹת צִיּוֹן וַיְהִי פָתְחוּ יַעֲרָה:

בַּיּוֹם הַהוּא יִסַּד אֲדָנִי אֶת תְּפֹאֶרֶת הָעֵכָסִים וְהַשְּׁבִיטִים וְהַשְּׁהַרְנִים: הַנְּטָפוֹת וְהַשִּׁירֹת וְהַרְעָלוֹת: הַפְּאָרִים וְהַצְּעָדוֹת וְהַקְּשָׁרִים וּבִתֵּי הַנֶּפֶשׁ וְהַלְחָשִׁים: הַטְּבָעוֹת וְנִזְמֵי הָאֵף: הַמְּחַלְצוֹת וְהַמְּעַטְפוֹת וְהַמְּטַפְחוֹת וְהַחֲרִיטִים: וְהַגְּלִינִים וְהַסְּדִינִים וְהַצְּנִיפוֹת וְהַרְדִּידִים: וְהָיָה תַּחַת בְּשֵׁם מֶקֶד וְהָיָה תַּחַת חֲגוּרָה נִקְפָּה וְתַחַת מַעֲשֵׂה מִקְשָׁה קַרְחָה וְתַחַת פְּתִיגִיל מַחְגָּרֶת שֶׁק בִּי-תַחַת לְפִי: מִתֵּד בַּחֲרָב יִפְּלוּ וּגְבוּרֵתֶד בַּמְּלַחְמָה: וְאָנֹכִי וְאֲבָלִי פְתַחְיָה וְנִקְתָּה לְאֶרֶץ תְּשׁוּב: (7:א) וְהַחֲזִיקוּ שְׁבַע נָשִׁים בְּאִישׁ אֶחָד בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר לַחֲמֵנוּ נֹאכַל וְשִׁמְלַתְנוּ נִלְבַּשׁ רַק יִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ אֲסָף חֲרַפְתָּנוּ:

לב:ט נָשִׁים שְׂאֲנָנוֹת קָמְנָה שְׁמַעְנָה קוֹלֵי בָנוֹת בְּטָחוֹת הַאֲזִנָּה אִמְרָתִי: יָמִים עַל-שָׁנָה תִרְגְּזֶנָּה בְּטָחוֹת כִּי כָלָה בְּצִיר אֲסָף בְּלִי יָבוֹא: חֲרָדוּ שְׂאֲנָנוֹת רִגְזָה בְּטָחוֹת פְּשֻׁטָה וְעָרָה וְחֲגוּרָה עַל-חֲלָצִים: עַל-שָׁדַיִם סִפְדָּיִם עַל-שָׁדַי-חֲמָד עַל-גִּפְּן פְּרִיָּה: עַל אֲדָמַת עֲמִי קוֹץ שְׁמִיר תַּעֲלֶה כִּי עַל-כָּל-בֵּיתִי מְשׁוֹשׁ קָרְיָה עַל-זָה:

ז:כד בְּחָצִים וּבְקִשְׁתַּי יָבוֹא שְׁמָה כִּי-שְׁמִיר וְשִׁית תְּהִיָּה כָּל-הָאָרֶץ: